

Szkolne Oko

W tym numerze;

Nominy zespół gazetki Str.1

Konkurs ortograficzny w naszym gimnazjum Str.2

Wypowiedzi 7 klasy o Kaziukach i zapustach Str.3

Zapusty, Ciekawostki wiosenne Str.4

Rejonowy Konkurs Ortograficzny „Mistrz Ortografii” oraz Miniolimpiada Języka Polskiego i Literatury

Język to most między ludźmi, a ojczysty język to most, który łączy nas z naszymi korzeniami.
Irena Sendlerowa

W środę 19 marca 2025 r. odbył się Rejonowy Konkurs Ortograficzny „Mistrz Ortografii” dla klas 5-7 oraz Miniolimpiada Języka Polskiego i Literatury dla klasy IG (9). 70 uczniów szkół polskich z różnych zakątków rejonu wileńskiego przybyło do Gimnazjum w Rukojniach, by wykazać się znajomością zasad poprawnej pisowni i umiejętnością tworzenia różnych form wypowiedzi. Goście mieli możliwość obejrzenia wystawy poświęconą patronom literatury w 2025 r. Uczniowie gimnazjum przywitali gości piosenkami oraz polskimi tańcami ludowymi.

Dyrektor gimnazjum Oleg Nikończyk serdecznie powitał wszystkich uczestników, nawiązując w swym przemówieniu do słynnego cytatu M. Reja „*A niechaj narodowie wždy postronni znają, iż Polacy nie Gęsi, iż swój język mają*”. Także zaznaczył, że dzisiejsza impreza jest prawdziwym świętem języka polskiego oraz dziękował wszystkim polonistom za krzewienie mowy ojczystej. Przewodnicząca komisji, pani Anna Bartoszek, przedstawiła komisję oceniającą, podzieliła obowiązki wśród członków komisji i życzyła pomysłów, a także kreatywnej pracy dla wszystkich. Uczniowie 5-7 klas zasiedli do pisania dyktanda, a uczestnicy miniolimpiady IG (9) klasy mieli do wyboru 2 formy wypowiedzi jak rozprawka czy artykuł. Przy tym były dwa, dosyć ambitne, tematy rozprawek: o przyjaźni w realiach dzisiejszego świata oraz o współczesnym patriotyzmie. Nadzwyczaj aktualny był temat artykułu: „Czy warto dążyć do popularności w mediach społecznościowych”?

Wszystkim uczestnikom serdecznie gratulujemy oraz składamy podziękowania na ręce nauczycieli, którzy zaangażowali się w przygotowanie uczniów.

Regina Iwaszko

O Kaziukach:

Emilia L.: Kaziuki obchodzimy, by wspomnieć św. Kazimierza, patrona Litwy. Tą tradycję w naszej szkole obchodzimy różnie. W tym roku obchodziliśmy 3 marca. W ten dzień wszystkie klasy mogą uczestniczyć, sprzedawać lub kupować. Z naszej klasy biorą udział co najmniej 3 osoby. W tym roku ja też uczestniczyłam. Sprzedawałam ciastka. Chciałabym, żeby ta tradycja dalej istniała.

Gabriela J.: Długotrwałą tradycją szkolną są Kaziuki. Odbywa to się tak: chętni przynoszą słodczyce lub jakieś rzeczy na sprzedaż. Potem sprzedajemy swoje wyroby na „kiermaszu”. Najbardziej mi zapamiętały się słodczyce, którymi częstowała nasza pani. Dziewczynki z mojej klasy sprzedawały różne smakołyki: truskawki w czekoladzie, bułeczki, ciastka, keksy, a chłopcy sprzedawali: palmy, szpakówki, napoje i kosze. Chcę, aby ta tradycja nadal została w naszej szkole.

Kain J.: Kaziuki szkolne odbywały się wesoło i radośnie. Podczas tej imprezy sprzedajemy wyroby, które wykonaliśmy sami. Mnie bardzo zapamiętały się faworki, pączki, keksiki. Niektórzy uczniowie z mojej klasy zarabiali pieniądze na sprzedaży i także kupowali wyroby innych. Iweta Ż.: Na kiermaszu jest ciekawie, bo możesz, czy sam coś sprzedawać, czy coś kupować. Najbardziej zapamiętała się loteria, którą przymyślała dziewczynka. Chętnie uczestniczyłam w tej tradycji, kupowałam różne słodczyce, wyroby. Chciała-

Michał S.: Na Kaziuki w sali aktowej był kiermasz. Kilka osób z mojej klasy uczestniczyła w tym kiermaszu. Ja też sprzedawałam własne pączki i ciasteczka. Najbardziej spodobały mi się keksy Tomka, były bardzo słodkie. U innych dzieci też były różne smakołyki. Najbardziej zapamiętały się różne wyroby, np: palmy Daniela i kosze Łukasza.

O zapustach :

Zofia B.: Zapusty to jest święto, gdy kończy się karnawał i zaczyna się Wielki Post. Ta tradycja odbywa się dzień przed Wielkim Postem. W naszej szkole też ją mieliśmy. Każda klasa nauczyła się tańców i całą szkołę tańczyliśmy, paliliśmy Marzannę, mieliśmy konkurs zjadania pączków. Najbardziej zapamiętałam tańce. Naprawdę chciałabym, aby ta tradycja pozostała w naszej szkole.

Ewelina U.: Zapusty obchodzono 4 marca. Zapusty są obchodzone, by przypomnieć tradycje pogańskie. Podczas tej uroczystości nasze gimnazjum organizowało wiele zabaw. W tym roku szkolnym uczniowie naszego gimnazjum tańczyli wspólne tańce, które dobrze pamiętam. Nasza klasa też aktywnie uczestniczyła w tych zabawach. Moim zdaniem, te tradycje nadal muszą istnieć.

Daniel N.: Podczas zapustów było bardzo fajnie. Były różne tańce. Później wszyscy wyszli na podwórkę. Wszyscy zebrali się za szkołą. I robotnicy szkoły zaczęli palić Marzannę. To symbolizowało przywitanie wiosny.

Łukasz P.: Na zapustach najbardziej mi zapamiętał się moment, gdy stoimy wokół Marzanny, a ona zaczyna płonąć ogniem. Tańczyliśmy w sali sportowej. Bardzo chciałem, żeby ta tradycja dalej istniała, bo bardzo ciekawa i wesoła

Zapusty

Litewskie zapusty (lit. Užgavėnės), znane również jako ostatki, wywodzą się z Żmudzi — jednego z regionów etnograficznych Litwy. To litewskie święto ludowe obchodzone w ostatnim tygodniu przed Wielkim Postem, kończące okres Karnawału. Jego korzenie sięgają dawnych tradycji agrarnych, a głównym celem jest symboliczne pożegnanie zimy i przywitanie wiosny. Wiercono w zwycięstwo światła nad ciemnością. Jest to najbardziej lubiane litewskie święto ludowe, które łączy pokolenia i odzwierciedla bogactwo ludowej kultury. W litewskiej tradycji wiejskiej zapusty trwały siedem dni, kończyły okres zimy, zimowych oświadczeń i wesel. To czas, kiedy próbowano wybawić, wytańczyć, wyśmiać i wykrzykować. Tradycja zachowała w sobie wiele dawnych magicznych elementów agrarnych powiązanych z zapowiedzią i budzeniem wiosny, w których dostrzec można odwołanie się do kultu przyrody i węgetacji z mnóstwem elementów widowiskowych.
[Źródło: <https://poznajwilno.pl/miasto/swieta-i-tradycje/zapusty/>]

<https://poznajwilno.pl/miasto/swieta-i-tradycje/zapusty/>

Ciekawostki o wiosnie

1. Najstarsze znane użycie terminu „wiosenne porządki” miało miejsce w 1857 roku.
2. Dzieci rosną szybciej wiosną.
3. Pierwszym kwiatem kwitnącym wiosną jest często mniszek. Kwiat ten pochodzi z Azji i może być stosowany jako żywność i lekarstwo.
4. Słowa „wiosna” używaliśmy dla pory roku od XVI wieku.
5. Benjamin Franklin jako pierwszy zaproponował zmianę czasu w 1784 roku. Został on w pełni wdrożony dopiero pod koniec II wojny światowej.

Dobrała: Justyna Urbanowicz

Redakcja:

Główny redaktor: Konrad Bortkiewicz

Zastępca redaktora: Marcin Czaplinski

Dziennikarze: Beata Błażewicz, Justyna Urbanowicz, Elżbieta Rusakiewicz, Urszula Chodorowicz, Dewid Matkevičius

Opracowanie graficzne: Andrzej Naruszkiewicz, Konrad Bortkiewicz

Opiekun redakcji : Regina Iwaszko